

İlyas Əfəndiyevin xatirəsinə

Mahnı o mahnıdır, dağlar o dağlar,
Bəs hanı Şahnazın şaqraq gülüşü?
Hardasa bir qərib ovçu da ağlar,
Onun bu dağlarda daha nə işi?

Burda məskən salıb körpüsəlanlar,
Hərəni bu yerə tale gətirib.
Ö gözəl sevgini qınamasınlar,
Neyləsin Səriyyə, neyləsin Qərib?

Hərdən yolum düşər Söyüdlü arxdan,
Ah çəkib gizlicə köks ötürərəm.
Muradım gözümdə qalıbdı çoxdan,
Nuriyyə də bəlkə elə özüməm?

İlahi, budurmu mənim günahım?
Nargilə tək mən də aşıqəm ona.
Ustad, öyrət mənə necə inanım
Cəhənnəmdə vüsal olacağına?

Mənim məhəbbətim boy çiçəyidir,
Nə şaxta, nə sazaq onu qurutmaz!
İnan ki, məhv olmuş gündəliklərdir,
Sevən sevdiyini heç vaxt unutmaz!

Qaçıb bu şəhəridən günün birində
Dağlar arxasında üç dost taparam.
Qayğısına qalıb Səlimənin də
Ona bacı kimi həyan olaram.

Xoşbəxt doğulmuşam mən ki anadan,
Bahar suları tək qəlbim təmizdir.
Ağlama, nə olar, qəribə oğlan,
Bu- bizim qəribə taleyimizdir.

Elə darıxarsan mənimçün, elə
Hər yerdə axtarar məni gözlərin.
Kənddən məktublar da yazaram sənə
Yazaram, qəlbini sıxma, əzizim.

Sən də dağlara gəl, qalxaq zirvəyə,
Bəlkə o yerlərdə nicat taparsan.
Sən Allah, yazıqsan, baxma geriyyə,
Qorxuram vaxtından tez qocalarsan.

Qarlı gədikləri aşarıq qoşa,
Qış bitər, tez gələr o zaman yay da.
Beləcə bir ömür yaşarıq qoşa
Sevgidən hörülmüş büllur sarayda.

Canımı alsınlar inan razıyam
Haqqımı almasın namərdin biri.
Nə hökmdar qızı, nə xan qızıyam
Tərlanəyəm, sanma Natəvan məni.

Mən ki zalımlardan ummadım imdad
Sevdim sənətini aqlım kəsəni.
Həmişə mənimləsən, ey böyük ustad!
Unuda bilmirəm, bilmirəm səni!